

Zj 22:1-5 „¹A ukázal mi řeku živé vody, čiré jako křišťál, která vyvěrala u trůnu Božského a Beránkova. ²Uprostřed města na náměstí, z obou stran řeky, bylo stromoví života nesoucí ovoce dvanáctkrát do roka; každý měsíc dozrává na něm ovoce a jeho list má léčivou moc pro všechny národy. ³A nebude tam nic proklatého. Bude tam trůn Boží a Beránkův; jeho služebníci mu budou sloužit, ⁴budou hledět na jeho tvář a na čele ponosou jeho jméno. ⁵Noci tam již nebude a nebudou potřebovat světlo lampy ani světlo slunce, neboť Pán Bůh bude jejich světlem a budou s ním kralovat na věky věků.“

J 14:1 „Vaše srdce at' se nechvěje úzkostí! Věřte v Boha, věřte i ve mne.“

1Kr 6:20 „Před svatostánkem, který byl dvacet loket dlouhý, dvacet loket široký a dvacet loket vysoký a který obložil lístkovým zlatem, umístil oltář z cedrového dřeva a obložil jej.“

Gn 2:10 „Z Eden vychází řeka, aby napájela zahradu. Odtud dál se rozděluje ve čtyři hlavní toky.“

Ž 137 „¹U řek babylónských, tam jsme sedávali s pláčem ve vzpomínkách na Sijón. ²Své citery jsme v té zemi zavěsili na topoly, ³když nás ti, kdo nás odvěkli, vybízeli tam ke zpěvu, trýznitelé k radovánkám: „Zaspívejte nám některý ze sijónských zpěvů!“ ⁴Jak bychom však mohli zpívat píseň Hospodinovu v té cizí zemi? ⁵Jestli, Jeruzaléme, na tebe zapomenou, at' mi má pravice sloužit zapomenou. ⁶At' mi jazyk přilne k patru, nebudu-li si tě připomínat, nebudu-li Jeruzalém považovat za svou svrchovanou radost. ⁷Připomeň synům Edómu, Hospodine, den Jeruzaléma, jak volali: „Bože! Bože do základů!“ ⁸Záhube propadlá babylónská dcero, blaze tomu, kdo ti odplatí za skutky spáchané na nás. ⁹Blaze tomu, kdo tvá nemluvnata uchopí a roztrhne o skálu.“

PÁ 29. března – Podněty k zamyšlení

Zjevení Janovo končí tím, o čem se mluví na jeho začátku – druhým příchodem Krista v moci a slávě a ustanovením věčného Božího království. Vyvrcholením knihy je spojení Krista a jeho nevěsty.

Knihy nemluví o těchto událostech jako o něčem neskutečném a nereálném. První skutečností je, že Kristus přijde brzy. Druhou skutečností je, že stále čekáme na jeho návrat. Během našeho čekání bychom měli jasně chápat poselství knihy Zjevení. Toto porozumění můžeme získat opakovaným čtením knihy Zjevení – a to, dokud nenastane konec. Poselství knihy Zjevení nám neustále připomíná, abychom se neřadili jen na svět okolo nás, ale abychom měli svůj pohled upřený vzhůru – na nebesa – a na toho, který je naší jedinou nadějí. Kristus ze Zjevení je odpovědí na všechny lidské naděje a touhy uprostřed nejistoty a problémů, které přináší život. Kristus má v rukou budoucnost tohoto světa a budoucnost každého z nás.

Knihy Zjevení nám také připomíná, že před příchodem konce nám byla svěřena úloha kázat poselství o Kristově brzkém návratu. Naše čekání na jeho návrat nemá být pasivní, ale aktivní. Vždyť Duch i nevěsta volají: „Přijď!“ (Zj 22,17). Každý z nás by se měl k tomuto volání připojit. Je to dobrá zpráva, kterou bychom měli hlásat lidem na celém světě.

Zj 22:17 „A Duch i nevěsta praví: „Přijď!“ A kdokoli to slyší, at' řekne: „Přijď!“ Kdo žízni, at' přistoupí; kdo touží, at' zadarmo nabere vody života.“

Otázky k rozhovoru

1. Uvažujte o tisíciletí a o soudu nad nevkřtěnými mrtvými, který se uskuteční až po skončení tisíciletí. Spasení budou mít dostatek času, aby našli odpovědi na všechny své otázky. Teprve potom Bůh sešle trest na všechny, kteří nebudou spaseni. Co vám tato pravda říká o Bohu?

2. Zj 1,3 zaslubuje požehnání všem, kteří poslouchají, čtou a zachovávají slova tohoto proroctví. Když jsme se dostali až na konec našeho studia knihy Zjevení, uvažujte společně, co nového jste při studiu objevili a jaká poselství této knihy byste měli zachovávat a dbát na ně.

Zj 1:3 „Blaze tomu, kdo předčítá slova tohoto proroctví, a blaze těm, kdo slyší a zachovávají, co je tu napsáno, neboť čas je blízko.“

✦ **Texty na tento týden – Zj 19:6–9; J 14:1–3; Zj 19:11–16; Zj 20:1–6; Jr 4:23–26; Zj 21:2–8**

✦ Základní verš

„Ten, který seděl na trůnu, řekl: „Hle, všechno tvořím nové.“ A řekl: „Napiš: Tato slova jsou věrná a pravá.““ (Zj 21:5)

Zkáza Babylonu na konci časů je špatnou zprávou pro všechny, kteří spolupracovali s tímto odpadlickým systémem. Naopak pro Boží lid je to dobrá zpráva (Zj 19,1–7). Právě Babylon totiž nesl odpovědnost za vybízení světských politických mocností k pronásledování Božích věrných (Zj 18,24). Zničení tohoto velkého protivníka znamená pro Boží lid vysvobození a záchranu.

Pád Babylonu je ostatně také odpovědí na křik Božího lidu ze scény v páté pečeti. Slova „Kdy už, Pane svatý a věrný...?“ (Zj 6,10) představují volání utlačovaného a trpícího Božího lidu od Ábela až do doby, kdy Bůh svůj lid nakonec obhájí (Ž 79,5; Abk 1,2; Da 12,6.7). Kniha Zjevení ujišťuje Boží lid, že zlo, útlak a utrpení budou mít svůj konec.

Nyní nastává čas, aby Kristus nastolil své věčné království. Zbývající kapitoly Zjevení popisují nejen zkázu Babylonu na konci časů, ale také zničení satana a všeho zla. V závěrečných kapitolách se nám naskytá i stručný pohled na ustanovení věčného Božího království.

✦ Týden ve zkratce:

- Svátba Beránkova
- Vítěz přichází
- Tisíciletí
- Nové nebe a nová země
- Nový Jeruzalém
- Podněty k zamyšlení

NE 24. března – Svátba Beránkova

Zj 19:6-9 „⁶A slyšel jsem zpěv jakoby ohromného zástupu, jako hukot množství vod a jako dunění hromu: „Haleluja, ujal se vlády Pán Bůh náš všemohoucí. ⁷Radujme se a jásejme a vzdějme mu chválu; přišel den svatby Beránkovy, jeho choť se připravila ⁸a byl jí dán zářivě čistý kment, aby se jím oděla.“ ⁹Tím kmentem jsou spravedlivé skutky svatých. ⁹Tedy mi řekl: „Piš: Blaze těm, kdo jsou pozváni na svatbu Beránkovu.“ A řekl mi: „Toto jsou pravá slova Boží.““

J 14:1-3 „¹Vaše srdce at' se nechvěje úzkostí! Věřte v Boha, věřte i ve mne. ²V domě mého Otce je mnoho příbytků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. Jdu, abych vám připravil místo. ³A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já.“

Mt 22:1-14 „¹A Ježíš k nim znovu mluvil v podobstvích: ²„S královstvím nebeským je to tak, jako když jeden král vystrojil svatbu svému synu. ³Poslal služebníky, aby přivedli pozvané na svatbu, ale oni nechtěli jít. ⁴Poslal znovu jiné služebníky se slovy: „Řekněte pozvaným: Hle, hostinu jsem uchystal, býčci a krmný dobytek je poražen, všechno je připraveno; pojdte na svatbu!“ ⁵Ale oni nedbali a odešli, jeden na své pole, druhý za svým obchodem. ⁶Ostatní chytily jeho služebníky, potupně je ztýrali a zabili je. ⁷Tu se král rozhněval, poslal svá vojska, vrahy zahubil a jejich město vypálil. ⁸Potom řekl svým služebníkům: „Svatba je připravena, ale pozvaní nebyli jí hodni. ⁹Jděte tedy na rozcestí, a koho najdete, pozvěte na svatbu.“ ¹⁰Služebníci vyšli na cesty a shromáždili všechny, které našli, zlé i dobré; a svatební síň se naplnila stolovníky. ¹¹Když král vstoupil mezi stolovníky, spatřil tam člověka, který nebyl oblečen na svatbu. ¹²Řekl mu: „Příteli, jak ses sem dostal, když nejsi oblečen na svatbu?“ On se nezmohl ani na slovo. ¹³Tu řekl král sloužícím: „Svažte mu ruce i nohy a uvrhněte ho ven do temnot; tam bude pláč a skřípění zubů.“ ¹⁴Neboť mnozí jsou pozváni, ale málokdo bude vybrán.““

Zj 7:14 „Řekl jsem: „Pane můj, ty to víš!“ A on mi řekl: „To jsou ti, kteří přišli z velkého soužení a vyprali svá roucha a vybělili je v krvi Beránkově.““

Zj 14:12 „Zde se ukáže vytrvalost svatých, kteří zachovávají Boží příkázání a věrnost Ježíši.“

Zj 3:18 „Radím ti, abys u mne nakoupil zlata ohněm přečištěného, a tak zbohatl; a bílý šat, aby ses oblékl a nebylo vidět tvou nahotu; a mast k potření očí, abys prohlédl.“

PO 25. března – Vítěz přichází

Zj 19:11-16 „¹¹A viděl jsem nebesa otevřená, a hle, bílý kůň, a na něm seděl ten, který má jméno Věrný a Pravý, neboť soudí a bojuje spravedlivě. ¹²Jeho oči plamen ohně a na hlavě množství královských korun; jeho jméno je napsáno a nezná je nikdo než on sám. ¹³Má na sobě plášť zbrocený krví a jeho jméno je Slovo Boží. ¹⁴Za ním nebeská vojska na bílých koních, oblečená do bělostného čistého kmentu. ¹⁵Z jeho úst vychází ostrý meč, aby jím pobíjel národy; bude je pást železnou berlou. On bude tlačit lis plný vína trestajícího hněvu Boha všemohoucího. ¹⁶Na plášti a na boku má napsáno jméno: Král králů a Pán pánů.“

Zj 19:17-18 „¹⁷A viděl jsem jednoho anděla, jak stojí na slunci a volá mocným hlasem na všechny ptáky letící středem nebes: „Pojďte, slétněte se k veliké hostině Boží! ¹⁸Budete se sytit těly králů a vojevůdců a bojovníků a koní i jezdců; těly všech, pánů i otroků, slabých i mocných.““

2Te 1:8-10 „⁸Aby v plameni ohně vykonal trest na těch, kteří neznají Boha, a na těch, kteří odpírají poslušnost evangeliu našeho Pána Ježíše. ⁹Jejich trestem bude věčná záhuba, daleko od Pána a slávy jeho moci, ¹⁰až v onen den přijde, aby byl oslaven svým lidem a veleben těmi, kdo uvěřili; také vy jste uvěřili našemu svědectví.“

ÚT 26. Března – Tisíciletí

Zj 20:4-6 „⁴Viděl jsem trůny a na nich usedli ti, jimž byl svěřen soud. Spatřil jsem také ty, kdo byli s'ati pro svědectví Ježíšovo a pro slovo Boží, protože nepoklekli před dravou šelmou ani jejím obrazem a nepřijali její znamení na čelo ani na ruku. Nyní povstali k životu a ujali se trůnů s Kristem na tisíc let. – ⁵Ostatní mrtví však nepovstanou k životu, dokud se těch tisíc let nedovrší. – ⁶To je první vzkříšení. Blahoslavený a svatý, kdo má podíl na prvním vzkříšení! Nad těmi druhá smrt nemá moci, nýbrž Bůh a Kristus je učiní svými kněžstvími a budou s ním kralovat po tisíc let.“

Zj 20:1-3 „¹Tu jsem viděl, jak z nebe sestupuje anděl, který má v ruce klíč od propasti a veliký řetěz. ²Zmocnil se draka, toho dávného hada, toho ďábla a satana, ³na tisíc let jej spoutal, uvrhl do propasti, uzamkl ji a zapečetil, aby již nemohl klamat národy, dokud se nedovrší těch tisíc let. Potom musí být ještě na krátký čas propuštěn.“

Jr 4:23-26 „²³Viděl jsem zemi, a hle, je pustá a prázdná, nebesa jsou beze světla. ²⁴Viděl jsem hory, a hle, třesou se, všechny pahorky se otráasají. ²⁵Viděl jsem, a hle, nikde žádný člověk, i všechno nebeské ptactvo odletělo. ²⁶Viděl jsem, a hle, sad je pouštit, všechna města v něm jsou podvrácena Hospodinem, jeho planoucím hněvem.“

Gn 1:2 „Země byla pustá a prázdná a nad propastnou tůňí byla tma. Ale nad vodami vznášel se duch Boží.“

J 14:1-3 „¹Vaše srdce at' se nechvěje úzkostí! Věřte v Boha, věřte i ve mne. ²V domě mého Otce je mnoho příbytků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. Jdu, abych vám připravil místo. ³A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já.“

Mt 19:28 „Ježíš jim řekl: „Amen, pravím vám, až se Syn člověka při obnovení všeho posadí na trůn své slávy, tehdy i vy, kteří jste mě následovali, usednete na dvanáct trůnů a budete soudit dvanáct pokolení Izraele.““

1K 6:2,3 „²Což nevíte, že Boží lid bude soudit svět? Jestliže budete soudit svět, nejste snad schopni rozsuzovat takové maličkosti? ³Nevíte, že budeme soudit anděly? Tím spíše věci všedního života!“

ST 27. března – Nové nebe a nová země

Zj 21:1-5 „¹A viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly a moře již vůbec nebylo. ²A viděl jsem od Boha z nebe sestupovat svaté město, nový Jeruzalém, krásný jako nevěsta ozdobená pro svého ženicha. ³A slyšel jsem veliký hlas od trůnu: „Hle, přibýtek Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi, ⁴a setře jim každou slzu z očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pominulo.“ ⁵Ten, který seděl na trůnu, řekl: „Hle, všechno tvořím nové.“ A řekl: „Napiš: Tato slova jsou věrná a pravá.““

2K 12:2 „Vím o člověku v Kristu, který byl před čtrnácti lety přenesen až do třetího nebe; zda to bylo v těle či mimo tělo, nevím – Bůh to ví.“

Zj 20:11 „A viděl jsem veliký bělostný trůn a toho, kdo na něm seděl; před jeho pohledem zmizela země i nebe a už pro ně nebylo místa.“

2Pt 3:10-13 „¹⁰Den Páně přijde jako přichází zloděj. Tehdy nebesa s rachotem zaniknou, vesmír se žárem roztaví a země se všemi lidskými činy bude postavena před soud. ¹¹Když tedy se toto vše rozplyne, jak svatě a zbožně musíte žít vy, ¹²kteří dychtivě očekáváte příchod Božího dne! V něm se nebesa roztaví v ohni a živly se rozpustí žárem. ¹³Podle jeho slibu čekáme nové nebe a novou zemi, ve kterých přebývá spravedlnost.“

Zj 21:6-8 „⁶A dodal: „Již se vyplnila. Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec. Tomu, kdo žízní, dám napít zadarmo z pramene vody živé. ⁷Kdo zvítězí, dostane toto vše; já mu budu Bohem a on mi bude synem. ⁸Avšak zbabělci, nevěrní, nečistí, vrahové, cizoložníci, zaklánači, modláři a všichni lháři najdou svůj úděl v jezeře, kde hoří oheň a síra. To je ta druhá smrt.““

Zj 7:15-17 „¹⁵Proto jsou před trůnem Božím a slouží mu v jeho chrámě dnem i nocí; a ten, který sedí na trůnu, bude jim záštitou. ¹⁶Již nebudou hladovět ani žíznit, ani slunce nebo jiný žár jim neublíží, ¹⁷neboť Beránek, který je před trůnem, je bude pást a povede je k pramenům vod života. A Bůh jim setře každou slzu z očí.““

J 11:21,32 „²¹Marta řekla Ježíšovi: „Pane, kdybys byl zde, nebyl by můj bratr umřel. ... ³²Jakmile Marie přišla tam, kde byl Ježíš, a spatřila ho, padla mu k nohám a řekla: „Pane, kdybys byl zde, nebyl by můj bratr umřel.““

ČT 28. března – Nový Jeruzalém

Zj 21:9-11 „⁹A přistoupil jeden ze sedmi andělů, kteří měli těch sedm nádob a v nich připraveno sedm posledních pohrom, a řekl mi: „Pojď, ukážu ti nevěstu, choť Beránkovu.“ ¹⁰Ve vytržení ducha mě vyvedl na velikou a vysokou horu a ukázal mi svaté město Jeruzalém, jak sestupuje z nebe od Boha, ¹¹zářící Boží slávou; jeho jas jako nejdražší drahokam a jako průzračný křišťál.“

1K 2:9 „Ale jak je psáno: „Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo ho milují.““

Zj 21:9-27 „⁹A přistoupil jeden ze sedmi andělů, kteří měli těch sedm nádob a v nich připraveno sedm posledních pohrom, a řekl mi: „Pojď, ukážu ti nevěstu, choť Beránkovu.“ ¹⁰Ve vytržení ducha mě vyvedl na velikou a vysokou horu a ukázal mi svaté město Jeruzalém, jak sestupuje z nebe od Boha, ¹¹zářící Boží slávou; jeho jas jako nejdražší drahokam a jako průzračný křišťál. ¹²Město mělo mohutné a vysoké hradby, dvanáct bran střežených dvanácti anděly a na branách napsaná jména dvanácti pokolení synů Izraele. ¹³Tři brány byly na východ, tři brány na sever, tři brány na jih a tři brány na západ. ¹⁴A hradby města byly postaveny na dvanácti základních kamenech a na nich bylo dvanáct jmen dvanácti apoštolů Beránkových. ¹⁵Ten, který se mnou mluvil, měl zlatou míru, aby změřil město i jeho brány a hradby. ¹⁶Město je vystaveno do čtverce: jeho délka je stejná jako šířka. Změřil to město, a bylo to dvanáct tisíc měr. Jeho délka, šířka i výška jsou stejné. ¹⁷Změřil i hradbu, a bylo to sto čtyřicet čtyři loket lidskou mírou, kterou použil anděl. ¹⁸Hradby jsou postaveny z jaspisu a město je z ryzího zlata, zářícího jako křišťál. ¹⁹Základy hradeb toho města jsou drahokam: první základní kámen je jaspis, druhý safír, třetí chalcedon, čtvrtý smaragd, ²⁰pátý sardonyx, šestý karneol, sedmý chrysolit, osmý beryl, devátý topas, desátý chrysopras, jedenáctý hyacint a dvanáctý ametyst. ²¹A dvanáct bran je z dvanácti perel, každá z jediné perly. A náměstí toho města je z ryzího zlata jako z průzračného křišťálu. ²²Avšak chrám jsem v něm nespatriil: Jeho chrámem je Pán Bůh všemohoucí a Beránek. ²³To město nepotřebuje ani slunce ani měsíc, aby mělo světlo: září nad ním sláva Boží a jeho světlem je Beránek. ²⁴Národy budou žít v jeho světle; králové světa mu odevzdají svou slávu. ²⁵Jeho brány zůstanou otevřeny, protože stále trvá den, a noci tam už nebude. ²⁶V něm se shromáždí sláva i čest národů. ²⁷A nevstoupí tam nic nesvatého ani ten, kdo se rouhá a lže, nýbrž jen ti, kdo jsou zapsáni v Beránkově knize života.“